

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leta . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 277. — ŠTEV. 277.

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 25, 1922. — SOBOTA, 25. NOVEMBRA, 1922.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

84 JE MRTVIH V BIRMINGHAM. ALA.

Sestnajst trupel niso se dosedaj identificirali. — Tretja eksplozija take vrste v tej deželi. — Dva ponesrečenca sta umrli v bolnišnici vsled zadobiljenih poškodb. — Skoraj vsi rešeni so opečeni po obrazu in rokah.

Birmingham, Ala., 24. novembra. — Štiri in osemdeset trupel, dvajset belih in štiri in šestdeset črnih je ležalo danes v pogrebiških napravah tukaj in v Bessemerju. Smrt teh ljudi je posledica eksplozije premogovnega prahu v Dolomite Coal Mine št. 3, ki je last Woodward Iron Company. Rov se nahaja šestnajst milj zapadno od Birminghama. Dva in osemdeset trupel so vzeli iz rova, in dva ponesrečena sta umrli zunaj, ko sta podlegla dobrijenim poškodbam.

V poročilih, katera so dobili danes kompanijski uradniki, se glasi, da so številni izmed ponesrečenih v bolnici sicer resno poškodovani, da pa bodo vse okrevati. Dosedaj še niso identificirali enega belega moža in petnajst črncev.

Rovski izvedence izjavljajo, da je bila ta eksplozija nekaj posebnega in še tretja svoje vrste, kar se jih je kdaj pripetilo v tej deželi.

Dolomite rov št. 3 je takozvana "slope" majna ter so obratovali v njej brez vsake resnejše nezgode. Rov je bil otvorjen leta 1882. Poševni vhod vodi v stran v kotu šestdesetih stopinj na razdaljo osemdesetih čevljev, dokler ne pride do ravnih tal v rovu. Ob vnožju tega poševnega vhoda se nahaja rovska železniška postaja, kjer spoje skupaj naložene kare ter jih potegnejo s pomočjo močnega kabla na površino in na tipple.

Večje število takih naloženih kar se je odtrgal sredi strme poti navzgor in kare so zletele s strašno naglico nazaj. Velikanski oblaki premogovnega prahu so se takoj dvignili, ko so kare zadele na ovire ter se preobrnile. Močan električni kabel se je pri tem odtrgal ter užgal premog prah.

Polna sila eksplozije in plamenov je švignila po poševnem rovu in plameni so švigli več sto čevljev nad tipplom. Domneva se, da je bilo ob onem času najmanj štirideset ljudi krog železniške postaje in vsi ti so bili ubiti.

Smrtnosni plini so se takoj nato pojavili in ti so krivi preostalih žrtev. Lica in roke številnih so popoloma ožgane.

Ko so stopili reševalni oddelki v rov, so karbidne svetilke na kapah nekaterih ponesrečenih še vedno brile.

To je bila četrta velika rovska nesreča v Alabami. Skupno število vseh žrtev znaša 690.

KOMUNIST V ANGLEŠKEM PARLAMENTU NAPADAL KRALJA.

ODLIČEN IREC USTRELJEN.

Dublin, Irsko, 24. novembra. — Erskine Childers, desna roka "predsednika" irske republike, Valere, je bil danes zjutraj ob sedmih ustreljen, ker so našli pri njem avtomatično pištolo. Tako se glasi v oficijelnem obvestilu generalnega stana narodne armade.

Erskine Childers je bil voditelj irske republike armade, v kateri je imel čin "poročnika-poveljnika". Bil je eden redkih gož, ki so stali de Valeri najbližje ter je bil stavlen dne 17. novembra v Dublinu pred vojaško sodišče pod obtožbo, da je imel pri sebi avtomatično pištolo, ko so ga prijeli čete proste irske države. Sodnisko postopanje je trajalo dva dni.

Childers, ki je bil star dva in petdeset let, je naprosil svojega zagovornika za izstavljenje Haebas Corpus povelja, katero pa je Master of the Rolls včeraj zanimal.

FRANCOZI FROTI RAZOROŽE VANJU.

Pariz, Francija, 24. novembra. Komisija poslanske zbornice za zunanje zadeve je sklenila zavreči dogovore washingtonske konference za omejitev oboroževanja na morju, kot je objavil danes predsed. te komisije, George Leygues.

Objava je dala povod za najbolj animirana razpravljanja. Prav posebno v krogih, ki stoje blizu vlad, razpravljaljo, kakšen učinek bo imel ta korak zborniške komisije na francosko-ameriške odnose. Iz najbrž oficijelnega virja prihaja sporočilo, da bo napravil ministrski predsednik Poincare sklep komisije za predmet kabinetnega posvetovanja.

STARODAVEN OKOSTNJAK NA VETU.

London, Anglija, 24. novembra. Okostnjak deklince, stare kakih dvajset let, so našli delaveci v pesku, štiri čevlje pod površino na nekem vrtu v bližini ameriškega konzulata. Arheologi, ki so si v mrtvanci ogledali kosti, so izjavili, da je bila deklina pokopana pred sto do 600 leti. Okostnjak je bil zelo dobro ohranjen.

DUHOVNIK KOPLJE TEMELJ.

Slika nam kaže Rv. J. N. Jarreta, washingtonskega pastorja, ko koplje s svojimi župljani temelj za župnišče. Gospodje se poslužujejo vseh mogočih sredstev, da natresijo javnosti nekaj peska v oči.

OBOROŽENA TOLPA JE NAPADLA VLAK

"ZDRAVNIK" POVZROČIL SMRT CELE DRUŽINE

Oborožena tolpa je napadla vlak ter ga oropala. — Spoprijela se je v boju z železniško policijo.

Berlin, Nemčija, 24. novembra. Dogodki, o katerih so preje poročali iz divjega zapada Severne Amerike in katere so smatrali takrat tukaj ljudje za naravnost nevrjetne, se pojavljajo sedaj v Nemčiji sami. Močna oborožena tolpa je naprimer napadla v bližini Kolima, v Gremberger gozdu, neki tovorni vlak, ga oropala ter se nato spoprijela v železniško policijo. Boj, ki se je vnel, je trajal dolgo časa ter je bil srdit.

List Vervaeerts je napadel danes novega živilskega ministra Karla Muellera ter daje izraza svojemu velikanskemu presenečju, da je bil poklican v kabinet človek, katerega smatrajo zaupnikom porenskih secesijonistov, to je ljudi, ki bi radi odtrgali Porenko od Nemčije. Mueller je proti-pruski, to se pravi, da si želi odločenje Porenke od Prusije ter ga vsled tega ni mogoče smatrati primernim človekom za to mesto.

Frankfurter Zeitung daje danes izraza svojemu naziranju, da Cunov kabinet ne bo dolgo obstajal, ker se bo baje k kmalu pojavila kabinetna kriza. Boersenkuriar pa je nasprotno mnenje, da se tako pesimistična napovedovanja ponavadi ne uresničijo in da najdalje žive oni, kateri so že proglašili mrtvimi.

GOBAVEC POVZROČAL STRAH V WASHINGTONU.

Washington, D. C., 24. nov. — Strah pred gobavostjo v zveznem glavnem mestu je izginil, ko so poslali Getilija Le Alelino, veterana iz svetovne vojne, v vladni sanatorij za gobave v Carville, La. Le Alelino, ki prihaja s Filipskega otočja, je gobav na zelo izrazit način. Povzročil je prav tako paniko, ko je stopil v torek v Veteranski urad, da predloži zahtevo za kompenzacijo.

PESTRA KARIJERA NEMŠKEGA SLEPARJA

PAMETNA BESEDA ŽUPANA HYLANA

Pri obravnavi je hlinil blaznost, vsled česar so ga oddali v zavetišče. — V svojih mladih letih je hodil po Ameriki.

Berlin, Nemčija, 24. novembra. S stativo krušnih racijskih kart iz urada kontrolne komisije je zaključil Karl Koenig, po poklicu kovač, značilno pustolovsko karijero, ki se lahko primerja z najboljšimi izmišljjenimi povestnimi na tem polju. Ker se je izgovarjal z blaznostjo kot posledico naporov, katere je prestal, ga je obsodilo sodišče na bivanje v azilu, kjer ga bodo zdravili.

Koenig je odšel v svojih mladih letih v Ameriko ter nastopal ob različnih časih kot krošnjar, cowpuncher, železniški ropar in izdelovalec mineralne vode. N obenem njegovih poštenih prizadevanj mu ni prineslo bogastva, po katerem je hrenpel in ravno ko si je ustanevol svoj lastni dom v bližini mehiške meje, so navalili na njegovo posetovo banditi, požgali hišo do tal ter odnesli vse, kar je imelo kako vrednost. Nato je postal železniški ropar ter odšel pozneje v Mehiko, kjer je stopil v mehiško armando ter postal častnik.

Odpuščen iz te službe, se je napotil v Južno Ameriko, katero je prebredel ter opravljal medtem različna dela. Odtam se je vrnjal v Afriko, kjer se je pridružil nemškim kolonialnim četam. Dospel je ravno ob času, da je pomagal zatreli neki upor Hererov.

Zoper prost je odšel na Kitajsko, kjer se je pridružil nemškim silam, borečim se proti bokserjem. Pozneje ga je usoda zanesla v Tsingtau, kjer je postal častnik nekje javne hiske.

Oz izbruhu svetovne vojne je pohotel Koenig v Nemčijo, kjer je vstopil v nemško mornarico. Novembra leta 1914 je bil na križarki Friedrich Karl, katero so potopile angleške bojne ladje. Koenig se je rešil. V naslednjem letu je bil na eni izmed ladij, ki so se vdeležile bitke pri Skagerraku in zopet je bila njegova ladjad potopljena. Po več ur trajajočem bivanju v vodi so ga potegnili na nekro drugo ladjo.

Zapustil je mornarico ter stopol v mornariško infanterijo. Njegov oddelek se je vdeležil par najstrenžnej bojov v Flandriji.

Kot izjavila Koenig je pričel v onem času pešati njegov duh pod uplivom težko in naporov, katerim je bili zpostavljen. V dokazu temu je pokazal izvide, ki so ga slike kraljevih bojnih ladij, kjer je bil v sličnih ciljih, je ogroženo našega mesta, države in našega doma. Ne pustite nobenega kamena neobrnjenega, da zasledite te prezirane vredne neloyalne ljudi, ki skušajo organizirati družbo, kjer je cilj so taki, da bi bili uničeni temelji naše dežele, če bi prevladali.

Pojdite za Ku Klux Klanom ter ne pustite, da bi se vgnedil v New Yorku. Proti tem ljudem se lahko nastopi na temelju določbe, tikajoče se zarote, vsebovane v kazenskem zakonu države New York.

DIPLOMAT SONNINO JE PODLEGEL KAPI

Prejšnji italijanski ministrski predsednik ter znani finančnik, baron Sidney Sonnino, je preminul.

Rim, Italija, 24. novembra. — Baron Sonnino, prejšnji italijanski ministrski predsednik ter minister za zunanje zadeve, je zgodaj danes zjutraj. Po udarev so izjavili zdravniki, da ne bo mogel stari državnik ostati pri življenju dalj kot en dan.

Baron Sonnino je zaključil svojo dolgo karijero kot italijanski državnik s svojo sovodežbo na konferenci v Versailles, kjer je bil priznan kot svetovna avtoriteta glede finančnih in ekonomskih vprašanj.

Baron Sidney Sonnino, imenovan "moledič državnik Italije", ni rad goyoril, a se je lahko izrazil gladko v petih jezikih. Bil je ministrski predsednik leta 1906 in 1910. Od leta 1914 do 1919 je bil priznan kot svetovna avtoriteta glede finančnih in ekonomskih vprašanj.

Sonnino je bil žid po rodu, protestant po veri ter je bil rojen v Egiptu. Njegovo oče je bil italijanski žid in njegova mati Angležinja iz Škotske in rodil se je ob bregovih veletoka Nilja. Vzgojen je bil deloma v Angliji, deloma pa na vseučilišču v Pisis.

Stari oče Sonnina se je preselil iz židovskega mestnega dela v Leghornu v Egipt, kjer si je kot bankir nagromadil velikansko bogastvo. To bogastvo je podprt v tudi pozneje italijanski ministrski predsednik, njegov unuk, ki je sedaj unurl.

NA POVRAKTU Z DELA NASEL ŽENO MRTVO.

Yonkers, N. J., 24. novembra. Ko se je vrnil Richard Stah, zaposlen v Smith Carpet tvornici, domov z dela, je našel svojo ženo Mary, staro pet in petdeset let, mrtvo v spalnici svojega doma. Plin je uhajal iz odprtih cevi. Stah je takoj obvestil policijo. Poklicani zdravnik je izjavil, da je bila ženska mrtva že šest ur.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj se bili naše cene sledile:

Jugoslavija:

Razpoljila na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in Jadranška banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodenje.

300 kron . . .	\$ 1.45
400 kron . . .	\$ 1.90
500 kron . . .	\$ 2.35

Italija in zasedeno ozemlje:

50 lir . . .	\$ 2.90
100 lir . . .	\$ 5.30
300 lir . . .	\$ 15.00

Za pošiljatve, ki presegajo meseč dvačetino kron ali pa dvačetih lire devetljavo po mogočnosti le poskusi poslati.

Vrednost kronam, dlanjem in liram sedaj ni stalna, menjaj se večkrat nepriskakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam došpe poslati denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolžnjih glejte posoben oglas v tem listu. Denar nam je podat najboljje po

IZ DNEVNIKA PREMOGARJA

Spisal Powers Hapgood, član U. M. W.

(Nadaljevanje)

V tem rovu pa so se podgane preveč razmnožile. Nekaj parov, katere so prisneli v rov, ko je bil otvorjen, še je razmnožilo v pravec armado. Človek ne more petdeset korakov po hodniku, ne da bi srečal vsaj eno teh plahih sivih živalic, ki pobegnejo v temu vspriču luči na kapi premogarja.

Kadar je naokrog kaj hrane, postanejo naravnost predzne. Ko sva zavživala z Billom lunč v Main C headingu, so podgane neprestano švigate krog naju ter po birale drobtine. Ko sva se včeraj vračala k izpodkopu, potem ko sva oddala dve strela, da razstreliva nekaj skal na dnu, sva našla sredi tračne eno teh živalic, ki je bila ražjena ter hudo krvavela. Ko sva razstrelila, je prišla podgana mimo in zadel jo je velik kos skale. Bilo namia je žal za njo. Tukaj v temi ceni človek vse oblike življeneja.

Naložil sem dve kari za razrahlanim premogom na tleh in tudi nekaj premoga, katerega sem odbil od stene. Ko sem nalačal, sem se zmočil prav do kolen. Mokrotina in podgane je nekaj vsakdanjega v življenu premogarja.

Bilo je nekako dve popoldne, ko je bil moj prostor izčišen. Pobral sem vsled tege svojo posodo in po par minutah pogovor z Billom, sem odšel navzdol po headingu ter proti vspenjači, ki ma je zopet spravila na luč dneva.

Sreda, 17. avgusta.

Danes zjutraj nisem šel v rov, kajti v pretekli noči sem sklenil odpočiti se ter si poiskati novo službo. Uradniki v Revlocu očividno zelo popustljivi glede premogarjev, ki ne pridejo na delo od časa do časa.

Ob osmih in štiri minut je odšel vlak iz Revloca proti Indiana Town in s tem vlakom sem se odpeljal do Vintondale, par postaj naprej od Natny-Glo.

Komaj je poteklo pet minut izza časa, ko sem stopil iz vlaka, ko me je že nekdo potkal od zadaj, ko sem korakal proti rovu in koksovi napravi, ki je last Vinton Colliery Company. Obrnil sem se ter zagledal mladega človeka v jahalnih hlačah ter sivi sukni. Revolver mu je molil iz žepa in na glavo je nosil čepico. Ko je prišel bliže, sem zapazil, da ima na svoji čepici neke vrste znak in videl sem začetni črki: C & I. Pozneje sem izvedel, da pomenja to "Coal and Iron".

"Ali mi hočete povedati, kakšne opravke imate v tem kraju?" je vprašal, ko je stopil par korakov predme.

"Iščem dela," sem odgovoril.

"Kaj ste vi, premogar?"

"Da, iščem službe."

"Odškod prihajate?"

"Tam od Indiane."

"Kompanijski urad je ravno onstran tračne, v bližini koksovih peči," je reklo pollicist, katerega se obrnil ter odšel v drugo smer.

Bil sem nekoliko presenečen ter pričel užibati, kakšne vrste pollicist mora biti ta človek. Njegova uniforma je bila iste barve kot je državnih pollicistov ali orožnikov, a drugačnega kroja, in tudi insignije niso bile iste.

Iz tega sem sklepal, da mora biti to pollicist, katerega plačujejo premogarski delodajaleci v Vintondale. Pozneje sem izvedel, da je moja domnevna pravilna.

Tukaj v Vintondale so naprave precej velike. Obstajajo namreč iz cele vrste koksovih peči, kajih večina je bruhala v zrak rdeče plamene, ko sem se jim približal. V nadaljnem imajo tukaj dva rova ter veliko število poslopij. Rovskega formana ni bilo na lieu mesta, ko sem prišel v urad, a povedali so mi, da bo prišel krog enajstih.

Ko sem čakal formana, sem odšel navzgor do rova št. ž, da si ogledam okolico. Na majhni platformi v bližini rova sem zapazil človeka, ki je sedel tam ter počival. Približal sem se mu ter ga ogovoril. Prišel je iz Plattona ter iskal dela prav tako kot jaz. Rekel mi je, da mu je ravnomer povelen pri rovu št. 2, da so vsa mesta zasedena. Vprašal sem ga, če je tudi njega kaj izprševal pollicist.

"Ne, dosedaj me še ni videl," je odvrnil mladi mož. Čul sem govoriti o njem ter se mu izognil. Če vas zapazi, se vam bo obesil na pete ter vas zasledoval, dokler ne boste zapustili kraja. Prenočil sem v šoli in če bi on vedel za to, bi pa prenočil v ječi."

Ko sem se vrnil v urad krog polenajstih, je bil forman tam in rekli so mi, da me bodo vzeli na delo, če morem najti stanovanje.

STRAHOTE VOJNE

DOLI Z OROŽJEM

Slavno pisateljsko delo.

Cena 50 centov.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt Street — New York

(Nadaljevanje v torek.)

U panje.

(Konec.)

Le par minut sem potreboval, da najdem izvrstno stanovanje s sobo, v kateri naj bi stanoval popolnoma sam, za petdeset dollarjev na mesec. Tako nato sem se vrnil v urad.

Ko sem zopet zagledal bosa, se je pripetila izvanjalo stvar, ki mi bo za vedno ostala v spominu v bodočnosti, kadarkoli bom zopet iskal prostora v kakem rovu. Ko je zapisoval forman par mojih odgovorov na vprašanja, ki mi jih je stavil, sem domneval, da bi ne bilo nič napačnega, če bi ga vprašal, kakšni so delavnji pogoji.

"Koliko plačujete tukaj?" sem vprašal.

"Dva in sedemdeset centov za tono."

"Ali plačate kaj za mrtvo delo?"

Kakor hitro sem stavil to vprašanje, je položil bos svinčnik na mizo ter reklo:

"Mislim, da ne potrebujete tako mnogo dela, da bi ga iskali tod. Lahko odidete."

"Meni se dozdeva, da nič napačnega, če vas vprašam, kakšni so delavnji pogoji," sem protestiral. "Nisem reklo, da nočem delati, če ne plačate za mrtvo delo. Hotel sem le vedeti, kakšna je politika te kompanije in kaj smem pričakovati."

"Nobene razlike ni v tem," je odvrnil forman. "Morali bi čakati toliko časa, da bi videli svoj prostor, pričeli delati, nakar bi se lahko informirali. Vi ne potrebujete dela. Lahko greste."

Ostal je trdovraten kljub vsem mojim pripombam, da je nekaj neobičajnega odpuščati človeka, katerega je ravnomer vzel v službo.

Vsled tega sem odšel na železniško postajo, da čakam na vlak, ki je moral priti v par minutah. Zelo sem bil razočaran, ker sem izgubil to službo, a akcija formana, ki me je spodil, ker sem hotel izvedeti za delavnje pogoje, je bila že samoposebi zanimiva informacija glede neunijskih majn. Tukaj so očividno skrčili plače, kajti 72 centov za tono je celih 23 centov manj kot pa znaša cena v unijskih rovih in tudi v neunijskem rovu, v katerem sem delal sedaj, v Revloču. Revloč še vedno plačuje lestvico, katero je uveljavila unija.

Ko sem čakal na postaji, sem začel pogovor z dvema možkima, ki sta tudi čakala na vlak. Bila sta Ogra, ki pa sta dobro angleški govorila ter skušala zainteresirati Ogre v Vintondalu za neki kolonizacijski načrt v bližini Clevelanda.

"Ali je tudi vama policist stavil vsakovrstna vprašanja?" sem ju vprašal.

"To ti rečem," je odvrnil eden njih. "Prišel je k nama danes zjutraj. 'Kaj prodajata?' je reklo. Povedala sva mu, a on ni niti vedel, kaj je kolonizacija. 'Tukaj ne morete prodajati kolonizacije,' je reklo policist, potem ko sva mu povedala, kaj dela. Potem pojdeva proč, sem mu reklo.

"Ne moreta oditi," je reklo policist. "Videti morata superintendenta, predno moreta odpotovati." Policist naju je odvedel v velik urad ter v sobo superintendenta. Supruša morala pojasnit, kaj delava. 'Tukaj ne moreta prodajati svojih načrtov,' je reklo super. 'Kompanija je lastnica kraja in videnja se morata izgubiti. Odšla bosta z naslednjim vlakom.'

"Raditega sva tukaj," je zaključil Oger, "ter čakava na prvi vlak, da naju odvede iz tega prokletega gnezda."

Ravno ko je pridržal vlak na postajo, je prihalil pollicist na črem konju. Ostal v sedlu ter opazoval ljudi, ki so stopali v vlak ali pa iz njega. Zelo sem dvomil, če ima ta kompanijski pollicist pravico poditi ljudi iz mesta na ta način ali jih izprševati glede njih posla, in ta svoj dvom sem omenil tudi obema Ogroma.

"Ima pravico, ima," je odvrnil eden njiju. "Kompanija ga plača, da straži mesto zanj in kompanija zadrži lahko izven naselbine vsakega človeka kot zadržite lahko človeka iz svoje hiše. Kompanija je lastnica mesta ter lahko storiti kar se ji želji."

(Nadaljevanje v torek.)

oblakov kipi, da zatrepeče večernica v prijaznih žarkih.

In pridejo do doma. Ob meji, ob domači travi si obrise pravne črte, potem stopi dalje. En korak, dva koraka... Ključ zasluče v vrati... Odpahnejo se... Prestopi prag... Domu je, na sivoj temi... Sree se mu voče raztopiti... Upognejo se mu kolena... Padne nanje, srečen, solznih oči... Vse tiko je ekolo njeja. Čuti, ki je samo solzno vdihjanje, in iz sobe prihajajo udarci stare, zarezne ure. Bije osem zvečer... Bije, bije in odbije... Dospela je ura njegovega prihoda! Svoj do mima zopet, najlepše, kar ima človek.

* * *

Razmere pa so hotele, da je moral čakati poletja. Med ljudmi je imel nekaj izposojenega denarja. In moral je čakati, da mu ga vrnejo. Potem je moral opraviti še to in ono, preden je spravil vse svoje stvari v red. Pa kaj to de!

Kamor so šla Jeta, naj gre še nekaj mesecov. Prehje tudi to!

Tako je odmevalo od vseh strani.

Vsako pomlad so mislili, da pride. In ker ga ni bilo, so zopet mislili, da pride prihodnje leto. Tako je raslo pričakovanje bolj in bolj. Končno mora vendarle priti, zakaj vse je že pripravljeno za njegov prihod, za njegov sprejem.

Tako lepo so rože zacetale ob hiši, in slaveci so prepevali ponos.

Lastovice so priali v se ugnedile prav pod žlebom. Tudi v hišu so pripole gnezda. Ob samega evetja se je sklanjalo drevje: vse naokolo je vonjalo tako prijetno in bogato.

'Pride, zdaj pride!'

Stara mati se je pomladila. Vsa je bila čvrsta in vesela. Helena je gledala s hrepencimi očmi v dnevno, tja po beli, dolgi cesti, da pride on — Pavel.

Pavlek je že vedel mnogo o Ameriki. Kako je velika in koliko prebivalcev ima. Kako imenujejo to in ono mesto. Tudi tisti kraj je znal poiskati na zemljevidu, kjer dela njegov oče in kjer se sedaj pripravlja, da idide domov.

Pavlek je hodil že dolgo let v domačo šolo in znal je lepe in čudovite stvari. Zato je komaj pričakoval očeta, da mu pove, kaj je vedno misil nanj, kako je bil vedno ves pri njem.

* * *

Pavel Logar se je bil popolnoma odločil, da pride tiste pomladni domov. Ko posiplo sneg belega evetja vejo okoli njegovega doma, takrat pride po cesti. Do mesta se pripelje z železnicu, takoj naj ga pričakujejo žena in mati in sin. Potem pojde. Iz daleč se mu že bleči jabolko na domačem zvoniku, pozlačeno z žarki večernega solnce. Lepo jabolko na domačem zvoniku in križevni krst na hiši!

Vsa priroda je zopet dihala v veselem prerojenju. Kakor da ni solze pod solncem in trpljenja v človeškem sreču, tako je bilo vse pod milim nebom srečno in radostno. Pomlad je dospela z radozarnimi rokami. Kamor je dahnila, povsod je vse zakipelo na dan v svežem, vonjivem evetju.

Stara Logarica je odprla okna naiztežaj. V tistem hipu se je vrglo v sobo, po bolnični postelji snopje topnih solznih žarkov, da se vse zaiskrilo v zlatem prahu. Zaveli so v sobo sladki, vabljivi vonji, da so se holnici dvigale prvi in da je rdečica pod pluta lica.

Helena je iztegnila roke in jih zopet sklenila. Obrnila se je tja, odokoder je dihala v sobo pomlad.

"Mati, naj grem tja, na solnce, med rože!"

Starka jo je dvignila pokonci in jo odvedla venjak pred hišo, na solnce, med rože.

Počasna je bila Heleni stopinja; samo ubogo dete, od dolge bolezni vse izmučeno, se opira takoj na ljubo, edino mater: sladko breme v najvarnejšem zavetju!

Pod drevo je sedla, na klop pod mlado jablano. Po njenih vejah je šumelo cvetje in se odpiralo in dihalo iz sebe sladko vonjavo.

Globoko so sople. Heleni prsi, vase so hotele vrskati vso to čudovito mladost in lepoto, same hrepence po ždravilu, ki naj mladost in lepoto vrne tudi njim!

Helena je začutila žeko. In ko je pila, je bila že vedno žejna. Žejna je bila notri, v duši. Tam kaj ji je vse umrlo, vse je bilo tiko in žalostno. Grob.

Sedaj pa ji je nekoliko odleglo.

Zapihljala je sapo. Poslali so jo oblaki, tik pod nebom sesajoči, in začutila je hlad na vročem čelu. Zazibel se je vse evetje, ki je razkošno vonjalo okolo nje in nad njo. Jablana se je priponigla, sklonila veje in jih zopet izproila kvíšku.

Stara mati, vsa zgubana in trudna in žalostna, je poravnala Heleni blazino in ji položila koščeno roko okolo vrata.

Sumelo je evetje okrog. Sapa je utrgala na veji jabolčni evet. Padel je Helečki v roke. Zdrznila se je kakor v sanjah in dvignila evet k lietu.

Starka se je nagnila k Heleni in ji začepila:

"Glej, tako se združiš z njim!"

Heleni so omahnile roke. Glavo je naslonila na mater. Oči so ji zahrepene gor, odkoder prihaja solnce.

Severova zdravila združujejo zdravje v družinah.

KAŠELJ

je vendar neprijeten znak in se ga ne sme zanemarjati. Uživajte.

SEVERA'S COUGH BALM

kateri olajša kašelj te odvrni mnogo trpljenja. Je ravne tak dober za odrasle kakor za otroke.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarneh.

SEVERA'S C

KAPITAN BLOOD

NJE GOVA ODISEJA.
Spisal Rafael Sabatini.
Za "Glas Naroda" prevel G. P.

57

(Nadaljevanje.)

Miss Bishop je bila mlada ženska in dama. V krajih, kamor je usoda sedaj zanesla lorda Julianu, je bil to zadostno redek pojavit, da je vzbudil pozornost. On s svoje strani je nosil krog sebe ozračje velikega sveta, v katerem je dosedaj vedno živel. To je bil svet, ki je pomenjal za Arabello le ime, kajti večino svojega življenja je preživel v Antilih. Vsled tega ni prav nič čudno, da sta se dobra seznanila in spoprijateljila še predno je odjadrila Royal Mary iz St. Nicholasa.

Vsek je lahko povedal drugemu dosti stvari, glede katerih si je želel ta drugi informacij. Lord Julian je lahko razgreval njen domišljijo s povestmi o angleškem dvoru in v teh povestih je nadal samemu sebi vedno junaško ali pa vsaj odlično ulogo. Ona pa je lahko obogatila njegovega duha z infomacijami glede tega novega sveta, v katerega ga je zanesla usoda.

Kmalu sta bila dobra prijatelja in njegovo lordstvo je pričelo popravljati prve utise glede nje ter občutiti očarljivost tega prostega, odkritega tovarištva, vsled katerega je postopala z vsakim človekom kot s svojim bratom. Če pomislimo, kako zelo se je njegov duh pečal s poverjeno mu nalogo, ni prav nič čudno, da je nanesel pogovor tudi na kapitana Blooda. Pojavila se je namreč okoliščina, ki je direktno dovedla do tega.

— Radoveden sem, — je rekel, ko sta se izprehajala po zadnjem krovu, — če sem kadaj videl tega Blooda, ki je bil nekoč na plantazični strici kot suženj.

Miss Bishop se je ustavila. Naslonila se je na jarbol ter zrla ne umikajoče se deželo. Poteklo je precej časa predno je odgovorila z mirnim, krepkim glasom:

— Pogosto sem ga videla. Zelo dobro sem ga poznala.

— Ali je res? — Lorda Julianu je za trenutek zapustila hladnost, v katero se je tako rad zavijal kot v plašč. Bil je star nekako osem in dvajset let, srednje postave, a izgledal je dosti višji, ker je bil izvanredno suh. Imel je bledo, prijetno lice, svetlo-modre oči, ki so dajale njegovemu obrazu neki sanjavi izraz, neke vrste melanholično zamišljenošč. Te oči pa so bile kljub temu zelo pozorne, čeprav niso ob tej priliki opazile majhne izpremembe v barvi na licu Miss Bishop, katero je povzročilo njegovo vprašanje.

— Tako, tako, — je rekel ter stopil k njej. — In kakšne vrste človek se vam je zdel?

— V onih dneh sem ga enila kot nesrečnega kavalirja.

— Vi ste poznala njegovo povest?

— Povedal mi jo je sam. Raditega sem ga tudi enila, radi hladne srčnosti, s katero je prenašal svojo nesrečo. Če pomislimo, kaj je storil od tedaj naprej, dvomim skoro, da je bilo to, kar mi je pripovedoval, resnico.

Če mislite krivice katere je moral trpeti iz rok kraljeve komisije, ki ji sodila ustaše Monmoutha, je le malo dvoma, da je njegova povest resnična. Nikdar ni bil z Monmouthom, to je goča stvar. Bil je sponzan krivim na temelju klavzule postave, za katero brez dvoma ni vedel, ko je storil čin, katerega so sodniki razlagali kot vlevidzajo. Seveda, sedaj se je osvetil, na svoj poseben način.

— To, — je rekla ona s tihim glasom, — je ona neodprtina stvar. On je uničil samega sebe ter zasluzi uničenje.

— Uničil samega sebe? — Lord Julian se je zasmjal. — Ne bodite tako gotova o tem. Čul sem, da je zabogatil. Glasil se, da je izpremenil svoj španski plen v francosko zlato, ki je sedaj naloženo zanj v Franciji. Njegov bodoči nastek, M. D'Oreron, je gledal na to.

— Njegov bodoči nastek! — je vzkljiknila ona ter se ozira nanj s široko odprtimi očmi ter napol odprtimi ustnicami. Nato pa je dostavila: — M. D'Oreron! Governer Tortuge!

— Ravno ta. — Vidite, dečko je dobra zavarovan. To so novice, ki sem jih zbral v St. Nicholas. Nisem še gotov, če naj jih potrdavim z veseljem, kajti ne vem, če mi bodo olajšale način, s katero me je poslal semkaj moj sorodnik, lord Sunderland. Take pa so te novice. Ali jih niste čula?

Ona je zmajala z glavo ter ničesar odgovorila. Obrnila je vstran svoj obraz in njene oči so zrle strmo navzdol na valovje. Trenutek pozneje pa je pričela govoriti, in njen glas je bil miren.

— Gotovo, če bi bilo to resnično, bi tudi pomenjalo konec priborstva. Če bi on... ljubil kako žensko ter se zaročil ženo, bi vsprično bogastev, kaj jih ima, kot pravite, gotovo opustil to obupno življenje ter...

— Tako sem mislil tudi jaz, — jo je prekinil lord Julian, — dokler nisem dobil pojasnila. D'Oreron je skrajno skopuški zase in za svojega otroka. Kar se tiče deklince, so mi pravili, da je divja stvarica, prav primerna družica za človeka kot je Blood. Skoro bi se čudil, da se ni že poročil z njo ter jo vzel s seboj na roparske pohode. To bi bil nov doživljaj zanjo. Čudim se tudi potrebitljivosti Blooda. Ubil je namreč človeka, da jo pridobi zase.

— Ubil človeka, da jo pridobi zase, pravite? — Precej groze je bilo sedaj v njenem glasu.

— Da, nekega francoskega razbojnika, po imenu Levasseurja. Bil je ljubimec deklince ter tovariša Blooda na nekem roparskem podhom. Blood si je začel deklince ter ubil Levasseurja, da spravi s poti tekmece. Ha, to je precej umazana povest. Seveda, v teh delih sveta imajo ljudje svoje lastne pojme o moralu.

Ona je tedaj obrnila proti njemu svoje polno lice. Bila je bleda prav do ustnic in njene oči so žarele, ko je prekinila njegova opravitev v prilog Blooda.

— Res jih morajo imeti, če so mu ostali tovariši dovolili, da živi še naprej.

— Povedali so mi, da se je završila stvar v poštenem boju.

— Kdo vam je povedal to?

— Neki človek, po imenu Cahuse, katerega sem našel v bezici ob vodnih fronti v St. Nicholas. Bil je Levasseurjev poročnik ter navzoč na otoku, kjer se je stvar završila in ko je bil Levasseur ubit.

— In deklica! Ali je rekel, da je bila tudi deklica navzoč?

— Da, bila je priča boja. Blood jo je odvedel s seboj, ko se je iznebil svojega tovariša-pirata.

— In može mrtvega so to dovolili? — Julian je opazil, da ne vrame popolnoma. — Jaz ne verujem v to povest. Nočem vrjeti.

(Dalej prihodnji)

Jugoslavia irredenta.

Nova nasilja fašistov; 4 težko, 12 lahko ranjenih.

Iz Pulja se poroča: V nedeljo 22. oktobra bi se moral vršiti v Pulju občni zbor "Posužilnica u Pulju". Ker je bil stestek strogo gospodarskega značaja, ga je oblast dovolila in tudi objavila, da se bo mogel vršiti neoviran. Ko pa so bili zbrani že večinoma vsi odborniki, je na ulici nemudoma nastal velik hrup, nakar je okoli 50 fašistov, oboroženih z gorjalcami in žlavkami, vdriv v poslopje. Del fašistov je zasedel vežo in stopnice, drugi pa so odšli v dvorano in naredili takoj na navzoče odbornike. Pod udareci se je zgredilo kmalu več odbornikov v nezavest, ostale pa so fizički vrgli iz dvorane, nakar so jih na ulici še pretepli z žlavkami in gorjalcami. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić, Rosenda in Crnjščić, lahko ranjeni pa je bilo 12 odbornikov, med njimi tudi dr. Kajin. Med prepevjanjem fašistovske himne so se fašisti nato vrnili v svoj sedež. Policej je, kakor običajno, prispeval seveda še potem, ko so nasilniki opravili svoje delo. Težko ranjeni so bili: Mihovilovič, Klekić